

**Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. —
Kretschmer przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-229/06)

(2006/C 294/105)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elfriede Kretschmer (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji, podanej do wiadomości skarżącej w dniu 14 czerwca 2006 r., odmawiającej wypłaty w całości diet dziennych począwszy od dnia 16 października 2003 r. i ustalającej Overijse (Belgia) jako miejsce naboru;
- w konsekwencji, zasądzenie od pozwanego następujących kwot:
  - i) tytułem diet dziennych:
    - 50 euro dziennie za okres od dnia 16 października 2003 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. na podstawie art. 12 ust. 1 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 2 czerwca 2003 r.,
    - 84 euro dziennie za okres od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. na podstawie art. 12 ust. 1 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 3 maja 2004 r.,
    - 84,35 euro dziennie za okres od dnia 1 maja 2005 r. na podstawie art. 15 ust. 2 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 7 marca 2005 r.,
  - ii) 72,39 euro tytułem uzupełniającego dodatku miesięcznego na podstawie art. 15 ust. 2 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 7 marca 2005 r.;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącej odsetek za zwłokę od kwot wymienionych powyżej w pkt. a) i b) począwszy od dnia wymagalności do dnia rzeczywistej zapłaty. Stopa odsetek powinna być obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji finansowych, powiększonej o dwa punkty;
- zasądzenie od pozwanego symbolicznego 1 euro za krzywdę doznaną przez skarżącą wskutek nieprawidłowości wynikających z opóźnienia w załatwianiu sprawy;
- obciążenie Parlamentu wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest ekspertem krajowym oddelegowanym przy Parlamencie Europejskim. Po upływie pierwszej umowy za okres od dnia 16 października 2003 r. do dnia 15 października 2004 r., została ponownie zatrudniona na okres od dnia 16 października 2004 r. do dnia 15 października 2005 r., a następnie na okres dwóch lat, od dnia 16 października 2005 r. do dnia 15 października 2007 r. W skardze domaga się uchylenia decyzji, podanej do jej wiadomości pismem z dnia 14 czerwca 2006 r., odmawiającej wypłaty w całości diet dziennych począwszy od dnia 16 października 2003 r. i ustalającej Overijse (Belgia) jako miejsce naboru.

Na poparcie skargi o uchylenie skarżąca podnosi zarzut błędnej w jej przekonaniu wykładni i nieprawidłowego zastosowania przepisów dotyczących oddelegowanych ekspertów krajowych (OEK) przy Parlamencie. Skarżąca podnosi, że w chwili pierwszego zatrudnienia posiadała miejsce zamieszkania w Niemczech, a nie, jak przyjęły organy Parlamentu, w Belgii. Wskazuje, że jej oddelegowanie nastąpiło za porozumieniem organu macierzystego (premier landu Nordrhein Westfalen) oraz Komisji przy jej pierwszym zatrudnieniu w charakterze członka personelu tymczasowego na okres od dnia 1 września 2002 r. do 31 lipca 2003 r. Zdaniem skarżącej jest dowód na jej miejsce zamieszkania przed pierwszym zatrudnieniem oraz przy kolejnych zatrudnieniach. Skarżąca podnosi również, że jej przeprowadzka do Brukseli w celu objęcia stanowiska jako OEK i jej podporządkowanie prawu belgijskiemu, oznaczające wpisanie tymczasowego miejsca zamieszkania w Brukseli, nie może zostać uznane za zmianę „miejsca zamieszkania”, które zakłada osiedlenie się stabilne, stałe i długotrwałe. Na poparcie swego stanowiska powołuje się na fakt, że podlega systemowi zatrudnienia na czas określony, maksymalnie na okres 6 lat, a po tym okresie z założenia powróci do Niemiec, gdzie będzie nadal wypełniać obowiązki sędziego krajowego. Dlatego uważa, że jej miejscem naboru przez cały okres zatrudnienia jako OEK są Niemcy, a nie Bruksela.

W zakresie skargi o zadośćuczynienie skarżąca podnosi, że Parlament Europejski przekroczył rozsądny termin dla udzielenia odpowiedzi na jej wnioski o wyjaśnienia i ponowne zbadanie jej sytuacji, a zachowanie to jest sprzeczne z wymogami europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Skarżąca domaga się zadośćuczynienia za krzywdę poprzez zasądzenie symbolicznego jednego euro. Skarżąca domaga się również odsetek za zwłokę od kwot należnych na podstawie przepisów z 2002, 2004 o 2005 r. dotyczących OEK.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — NOS przeciwko Komisji

(Sprawa T-237/06)

(2006/C 294/106)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nederlandse Omroep Stichting (przedstawiciele: J. J. Feenstra i H. M. H. Speyart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w szczególności art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 2 i 3 oraz odpowiadających im motywów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Nederlandse Omroep Stichting (NOS) wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie środków finansowych ad hoc przyznanych niderlandzkiej radiofonii publicznej (pomoc państwa C 2/2004 [ex NN 170/2003]).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze naruszenie art. 88 ust. 1, 2 i 3 WE oraz rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. Jej zdaniem Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała rozróżnienie pomiędzy nową pomocą a istniejącą pomocą. Pomoc ad hoc, która jest przedmiotem zaskarżonej decyzji, jest częścią całego systemu finansowania niderlandzkiej radiofonii publicznej. Ten ogólny system został uznany przez Komisję za istniejącą pomoc. Pieniądze, które Komisja kwalifikuje jako środki finansowe ad hoc, zostały przyznane zgodnie z tym samym systemem i musiały zostać uznane za istniejącą pomoc.

Po drugie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, ponieważ Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała wyrok w sprawie Altmark⁽²⁾. Komisja niesłusznie i przyjmując błędny punkt wyjścia stwierdziła, że środki finansowe ad hoc należy uznać za pomoc państwa. Zdaniem skarżącej kryteria, które Trybunał wypracował w wyroku Altmark, nie mogą mieć zastosowania w niniejszej sytuacji. Zamiast tego jako punkt wyjścia należało przyjąć Protokół Amsterdamski⁽³⁾ w sprawie finansowania radiofonii publicznej.

Po trzecie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, art. 253 EG oraz rozporządzenia nr 659/1999 z powodu braku związku pomiędzy przyznaniem środków finansowych ad hoc, a nadmierną kompensacją stwierdzoną przez Komisję. Nadmierna kompensacja, którą wiąże się z powstaniem rezerw u nadawców radiofonii, nie jest w wystarczającym zakresie wynikiem przyznania pieniędzy, które Komisja określa jako środki finansowe ad hoc.

Po czwarte Komisja naruszyła art. 87 i 88 WE, ponieważ niesłusznie uznała dochody pochodzące z praw autorskich jako pomoc państwa. Ponadto przyznanie środków finansowych ad hoc nie sprzyja skarżącej jako przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, a przyznanie publicznych środków finansowych nie prowadzi do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Po piąte podnosi ona naruszenie art. 86 ust. 2 WE wynikające z niewystarczającego zbadania proporcjonalności. Także w świetle Protokołu Amsterdamskiego w sprawie finansowania radiofonii publicznej Komisja niesłusznie nie powiązała braku negatywnych skutków nadmiernej kompensacji z interesem związanym z wykonaniem zadania publicznego i z ogólnym interesem Wspólnoty po stwierdzeniu, że nie wystąpiło zakłócenie konkurencji. Skarżąca uważa, że Komisja powinna była w niniejszym przypadku uwzględnić ograniczony zasięg niderlandzkiego obszaru językowego i fakt, że utworzone rezerwy zostałyby wykorzystane w bliskiej przyszłości i z tego względu znikłyby.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie przepisów proceduralnych ustanowionych w art. 88 ust. 2 WE oraz praw do obrony, ponieważ Komisja rozszerzyła zakres dochodzenia na inne aspekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1);

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. str. I-7747

⁽³⁾ Protokół w sprawie systemów radiofonii publicznej w Państwach Członkowskich załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską